

Gian Tình Đến Từ Một Đoạn Ghi Âm

Contents

Gian Tình Đến Từ Một Đoạn Ghi Âm	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	9
10. Chương 10	10
11. Chương 11	11
12. Chương 12	12

Gian Tình Đến Từ Một Đoạn Ghi Âm

Giới thiệu

Tựa gốc: Nhất đoạn âm tần dẫn phát đích JQ / JQCP: Hoắc Nhiên x Chu Dận / Phúc hắc hai mặt công x Tạc ma

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gian-tinh-den-tu-mot-doan-ghi-am>

1. Chương 1

Chu Dận trước giờ chưa hề nghĩ rằng mình sẽ nổi tiếng theo cái kiểu này.

Hôm nay lúc đi làm, cô đồng nghiệp thần thần bí bí gõ cho cậu một đường link, nói rằng đây là video hot nhất của ngày trên trang chủ Tudou, người ta đang truyền âm ầm ầm ở trên mạng rồi, có thể cậu sẽ thấy thích.

Cậu đeo tai nghe lên, sau đó nhấp chuột vào xem, là một video mang tên “Zai thẳng đi lạc vào hội GAY bị lừa bỡn”. Cái tên tựa đầu trứng gà vậy chứ, trực giác nói với cậu rằng đây tuyệt không phải chuyện tốt lành gì đâu.

Quả nhiên hai phút sau, trong phòng làm việc yên tĩnh bỗng bùng nổ một câu chửi tục vang dội “Mợ kiếp nó chó!”. Nội dung đoạn ghi âm này quá mức đáng sợ rồi, đến nỗi cậu quên luôn mình còn đang đeo tai nghe, quên luôn mình vẫn đang trong giờ làm việc, và quên luôn ở phía sau mình chính là văn phòng của sếp.

Không gian im ắng, trong phút chốc đủ loại ánh mắt hiếu kỳ, ngạc nhiên, trách móc cùng khinh thường dồn dập đổ về phía cậu, nhưng chết nhất chính là câu nói truyền đến sau đó “Chu Dận, đi vào văn phòng của

tôi, ngay bây giờ”, giọng nói không mang theo một chút hơi ấm cũng không nghe ra là tình cảm gì. Trong đầu Chu Dận nổ “ầm” một tiếng, quả này nát rồi.

Ánh mắt xung quanh nhanh chóng biến thành đồng cảm, cô đồng nghiệp đưa cậu cái link kia dùng khẩu hình nói với cậu một câu “Chúc may mắn” rồi vội cúi đầu cặm cụi làm việc tiếp. Cậu ở trong lòng lặng lẽ tưởng niệm cho tiền lương tháng này còn chưa tới tay của mình, sau đó anh dừng hy sinh mà đẩy cánh cửa văn phòng ra.

“Hoặc... Hoặc tổng” Không đủ sức lực để mở miệng.

“Tôi chú ý cậu rất lâu rồi.”

“Tôi sai rồi.” – Không muốn đâu, bị cái quả núi băng di động anh chú ý tui sợ mình tổn thọ mất.

“Theo ghi chép, tháng này cậu đi làm muộn 13 ngày.”

“Vâng.” – Hừ, không phải đều trưa trừ trưa thật anh mới đến sao, song trọng tiêu chuẩn(1).

“Hơn nữa lúc họp cậu cũng thường xuyên ngủ gật, thất thần.”

“Vâng.” – Còn không phải do giọng của anh quá khô khan, không có sức hấp dẫn gì hết trơn.

“Giờ làm việc lại đi làm chuyện không liên quan đến công tác, còn ảnh hưởng tới công tác của người khác.”

“Vâng.” – Đờ mờ, anh cả ngày trời ngồi lì trong văn phòng còn không biết đang làm chuyện tốt gì.

“Tiền lương tháng này trừ 200.”

“Cảm ơn Hoặc tổng đã bỏ qua chuyện cũ, tôi nhất định sẽ sửa chữa sai lầm, lần nữa làm người.” – 55555
Tui cảm tạ cả nhà anh, đồ quý mưu mô, quý cay nghiệt, đồ giết băng sâu, tiền lương của tui a TAT.

“Đợi một chút, lúc này cậu nói là tiếng địa phương à?”

“Hả?” Chu Dận có chút buồn bực, bản thân đã rất chú ý để lúc bình thường nói chuyện không lộ ra khẩu âm rồi mà.

“Không có gì, cậu ra ngoài đi.”

“Dạ...” Á, chẳng lẽ là câu “Mợ kiếp nó chó” kia. Lúc đó cậu nhất thời kích động nên hình như phun ra tiếng địa phương luôn. Có điều người bình thường ai đời lại chú ý đến cái đấy, cha nội này còn thật quái gở.

Thế là, ngày hôm đó đối với cậu rất chi rất chi là đáng nhớ. Bởi vì cậu không chỉ mặc danh kỳ diệu nổi tiếng trên Internet mà đồng thời ở đời thật cũng nổi tiếng, trở thành người đầu tiên bị sếp núi băng gọi vào phòng nghe giáo huấn vì la hét trong giờ làm.

(1): Ý nghĩa gần giống như “Chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho bá tánh thấp đèn”

2. Chương 2

Chu Dận, nam, 26 tuổi, là một viên chức nhỏ bình thường như bao người. Khi rảnh rỗi thú vui ưa thích là lên YY ca ca hát hát một hồi, tự tiêu khiển.

Người đã nghe qua cậu hát đều sẽ có ấn tượng sâu sắc với cậu. Không chỉ bởi vì kỹ thuật của cậu không phải dạng vừa đâu, mà quan trọng hơn là do tiếng ca và tiếng địa phương của cậu thực sự tương phản rất lớn. Ai mà ngờ được một người nói đặc giọng Xuyên phổ(3) khi hát lên lại nghe êm tai đến vậy chứ.

Cái microphone cậu dùng là tổn mất 20 tệ moi từ sạp hàng trên vỉa hè về, phối với một cái sound card second-hand phé vật giá 100 tệ, không làm ca sĩ ký kết của kênh nào hết cả, chỉ đơn giản là hát những bài hát mình thích. Cậu nghĩ sống kiểu giản dị, mộc mạc vậy cũng chưa chắc là tệ, nhưng không nghĩ tới cuộc sống lại mở ra cho cậu một trò cười to bự.

Hết thấy của hết thấy chuyện này, đều bắt nguồn từ cái đoạn ghi âm đó mà ra.

Này phải lội ngược dòng lại hai tháng trước, lúc đấy có một người bạn cậu quen biết trên YY tổ chức sinh nhật, mời cậu đến làm khách quý. Đợi cậu nhớ ra chuyện đó thì đã là rạng sáng ngày hôm sau rồi, thế là cậu vội vội vàng vàng chạy đến kênh YY của người bạn kia. Khi ấy mọi người cũng đã rời đi gần hết, chỉ còn lại người bạn và một MC cậu không quen biết.

Người bạn kia không có nói gì cả, thấy vậy cậu bèn xin lỗi một câu rồi tính rời đi thì bỗng dưng bị tên khác chặn lại.

Tên kia vừa mở miệng đã nói một câu “Cục cưng à, đừng đi vội mớ”, giọng nói trầm thấp nhưng mang đầy ngữ khí trêu ghẹo. Chu Dận nổi đóa, lập tức quăng ra câu chữ giọng Xuyên phổ “Cưng em gái mầy”.

Tên kia dường như bị chọc cười, một câu lại một câu cục cưng à cứ tuôn ra, cái gì mà “Cục cưng à, em nói chuyện thật dễ nghe”, “Cục cưng à, em nói lại lần nữa đi”, “Cục cưng à, em là người nơi nào vậy”, “Cục cưng à, hai mình chơi gei đê”, “Cục cưng à, anh muốn làm em”... Càng nói càng ám muội.

Chu Dận mới đầu còn cùng hấn so tài cao thấp, sau phát hiện độ dày da mặt cùng khả năng lươn lẹo của đối phương mình thực sự thua xa, cậu mới ngưng miệng lại. Tên kia dường như cũng cảm nhận được, đổi thành một giọng điệu rất chính trực mà nói “Cục cưng, nếu em đã đến rồi thì hát một bài đi, tốt xấu gì hôm nay cũng là sinh nhật của Nĩ Ấn.”

Chu Dận quả thật không thể không nể mặt bạn của mình, đành tùy tiện hát hát vài câu. Đầu bên kia im lặng mất mấy giây thì lại trở về giọng điệu không đứng đắn ban đầu, sống chết muốn cậu hát thêm một bài.

Cuối cùng vẫn là nhờ người bạn nọ ra tay giải vây, nói với tên kia “Đừng trêu cậu ấy nữa, cậu ấy không phải người trong giới chúng ta”, sau đó thì đầu kia cũng không nói thêm gì.

Chu Dận không nghĩ nhiều, thoát YY rồi tắt máy chuẩn bị lên giường đi ngủ. Trước khi chìm vào mộng cậu mơ mơ màng màng nghĩ, thật ra giọng nói của tên kia nghe cũng hay lắm nhá, chỉ là con người có chút biến thái. Kết quả đêm hôm đó, cậu mơ một giấc mơ cực kì là đáng sợ, có người cứ ghé vào tai cậu thầm thì “Cục cưng ơi cục cưng à”, cho dù cậu trốn thế nào cũng không trốn được.

Thế là trực tiếp dẫn đến hậu quả, ngày hôm sau cậu lại bị ghi là đi làm muộn.

Cậu cứ tưởng rằng chuyện đến đây là kết thúc. Ai ngờ đoạn đối thoại đó bị ghi âm lại, còn bị lan truyền trên mạng.

Gần như là nổi danh sau một đêm.

Video có đến mấy triệu lượt click, khắp nơi trên diễn đàn tieba cùng weibo đều đăng lại, còn có đủ loại topic nào là đào bới nào là thảo luận nào là chân tướng, ngay cả trên YY cũng có hàng trăm ngàn lời mời xin kết bạn.

Chu Dận không khỏi sinh hoảng sợ, lúc này đây cậu chỉ muốn tìm một chốn yên tĩnh nào đó thôi. Cậu lên QQ, phát hiện kèn đồng nhỏ bên dưới góc phải nhấp nháy không ngừng, mở ra xem, trên đó ghi “Cục cưng à, thêm anh nào, mau lên”.

Cái từ này gợi lên một đoạn ký ức không hề tốt lành gì, cậu tức đến nổi suýt theo bản năng mà ấn từ chối, nhưng lại nghĩ đến chuyện này có khả năng lan quyn với cái tên kia, cuối cùng vẫn đành ấn đồng ý.

(2): Từ gốc là “ ”, nghĩa là “giọng phổ thông kiểu Tứ Xuyên”, thường được dùng để châm chọc những người đến từ Tứ Xuyên nhưng không biết nói giọng phổ thông và có nhiều lỗi phát âm. Ngoài ra đây còn là phiên âm Tàu của từ “Trump” và được dân Tàu sử dụng làm biệt danh chế nhạo thym ấy:v

3. Chương 3

Rất nhanh đã có tin nhắn gửi đến.

“Cục cưng à, cuối cùng em cũng onl. Chờ chết anh rồi MUA~”

“.....”

“Cái video kia chắc em xem rồi nhể, không phải anh làm đâu. Là Nĩa Ăn thấy vui vui nên ghi âm lại rồi share trong nội bộ đám, kết cục không biết bị ai truyền ra ngoài.”

“.....”

“Thật sự không ngờ chuyện lại “tưng bừng” thành vậy á. Cục cưng, em phải tin anh TT”

“.....”

“... Cục cưng, không phải em dùng trả lời tự động đấy chứ = =”

“Trả lời em gái anh!!! Làm sao anh biết số QQ của tôi!!!”

“Ahjhj, là Nĩa Ăn cho anh”

“.....”

“Cục cưng à, nói chuyện đi chứ, em đang làm gì đấy?”

“Nhét anh vào danh sách đen”

“Đợi đã đợi đã, thực ra anh có chuyện muốn nói với em. Tám giờ tối ngày kia đến phòng của anh đi”

“Làm zề, còn nữa nói cho rõ ràng coi, là phòng YY, không cần bỏ bữa chứ”

“Được rồi, thực ra là anh mở một buổi họp mặt để làm rõ mọi chuyện. Còn không phải sợ gây phiền phức cho em sao cục cưng”

“.....”

“Thực ra em không muốn đến cũng không sao đâu, tới lúc đó anh sẽ kể rõ~ ràng~ hết~ mọi~ chuyện~ nha.”

“... Tôi sẽ đến”

“Cục cưng, anh biết là em yêu anh mờ”

“Cục cưng, em out nhanh thiệt. Ngày kia chờ em nha~”

Cái này là nghiệp cmn chương gì đây chứ, Chu Dận feeling hạn hán lời mà hỏi trời xanh. Một tên đàn ông cả ngày mở miệng ra là cục cưng à, còn thích dùng cái dấu gợn gợn sóng. Người này đúng là không phải biến thái loại thường, thật không biết có bao nhiêu em gái bị giọng nói của hắn lừa lên thuyền giặc rồi. Haizz, không đúng, nghĩ tới chuyện này làm gì chứ, lại là chuyện không liên quan đến mình.

4. Chương 4

Hôm sau trong giờ làm việc, cô đồng nghiệp lại nhắn tin cho cậu trên QQ, bảo rằng đương sự trong đoạn ghi âm ngày hôm qua muốn mở một buổi họp mặt để làm rõ mọi chuyện, còn gửi kèm một cái icon thất vọng.

Chu Dận thiệt cạn lời, đáp lại rằng chuyện này không phải rất bình thường sao, cộng thêm một cái icon hắc tuyến.

Kết quả cô đồng nghiệp trực tiếp gửi lại “Lẽ nào cậu không thấy bọn họ rất xứng đôi hay sao, đoạn đối thoại tràn ngập ngọt ngào hạnh phúc. Thật hy vọng hai người họ có thể ở cùng một chỗ a~”

“Xứng em gái cô!” Đại não còn chưa kịp phản ứng thì lời đã thốt ra rồi.

Hậu quả là, trong rừng ánh mắt đầy đồng cảm đang chăm chú nhìn mình của đồng đảo đồng nghiệp, Chu Dận lại lần nữa nhắm mắt cắn răng bước vào văn phòng của người nào đó.

“Hoắc tổng, tôi sai rồi.”

Không phản ứng.

“Tôi không nên ở trong giờ làm việc đi làm chuyện không liên quan đến công tác.”

Vẫn không phản ứng.

“Ngài đại nhân đừng chấp tiểu nhân đi. Tôi cam đoan sẽ không tái phạm nữa.”

Vẫn như cũ không phản ứng.

Hai phút sau.

“Cậu nói lại câu vừa rồi lần nữa đi.”

“A, câu nào ạ?”

“Xứng em gái cô, dùng tiếng địa phương nói.”

“Dạ được...” Chu Dận đành phải nói lại một lần.

Ngọn núi băng trước mặt nhìn không ra là biểu cảm gì, phát phát tay cho cậu ra ngoài.

Chu Dận thở phào nhẹ nhõm, không khỏi nghĩ mấy tên lập dị đúng là lúc nào cũng có, năm nay còn đặc biệt nhiều.

Thượng Đế tạo ra con người cũng thật là cực đoan, có người giống như sếp cậu một tảng núi băng to dùng chẳng nói một tiếng, cũng có người lại giống như tên nào đó quỷ đáng ghét nói năng ngọt xớt. Nếu như hai loại tính cách này mà hợp nhất với nhau thì ngon rồi, hơn nữa vóc dáng khuôn mặt của núi băng cùng với giọng nói của quỷ đáng ghét, tuyệt đối là thành vạn nhân mê á. Haizz, mình lại đang nghĩ bậy nghĩ bạ gì rồi.

Buổi tối vừa đăng nhập QQ, tên nào đó lại ngay lập tức gửi tin nhắn đến.

5. Chương 5

“Cục cưng à em đến rồi, cầu hôn hôn”

“.....” Tui nhin.

“Cục cưng, một ngày không gặp tựa ba thu, mà anh đã nhớ em rờn rã cả một ngày trời rồi a”

“.....” Tui tiếp tục nhin.

“Cục cưng, em nhất định là nhìn thấy anh nên quá kích động, thiên ngôn vạn ngữ không biết nói thế nào, thế nên dứt khoát dùng ‘.....’ để biểu đạt hết những điều không nói thành lời được đi, không sao đâu anh hiểu mà”

“.....” Sắp nhin không nổi rồi.

“Đúng rồi cục cưng, ngày hôm nay anh còn ở trên YY nhắc đến em đó~”

Chuông báo động trong lòng Chu Dận tức khắc reo inh ỏi, cái tên này sẽ không nói tầm xàm ba láp gì đấy chứ. Vừa nhớ đến lời nói kỳ lạ ban sáng của cô đồng nghiệp, cậu bỗng nhiên cảm thấy thật nhức não quá đi.

“Anh nói cái zè rồi!!!”

“Ôi dào, chỉ là chút chuyện lúc ấy giữa anh và em thôi mà. Quần chúng quá ư là nhiệt tình nên trong phút chốc anh nhin không được kể ra hết tron”

Chu Dân chỉ cảm thấy gân xanh trên trán mình đều nhảy lên cả rồi, cố nén kích động muốn lôi tên kia từ trong màn hình máy tính ra bình cho một trận, cậu tiếp tục đè lại tính khí của mình mà hỏi:

“Giữa, tôi, và, anh, có, thể, có, chuyện, gì, chứ!!!”

“Cực cưng em mau quên quá, thật khiến người ta đau lòng mờ. Bỏ đi vậy, chỉ có thể dựa vào giấc ngủ để chữa lành tâm hồn bị tổn thương của anh thôi, out đây”

“Anh nói rõ ràng cho tôi coi!!!”

“Ngủ ngon cực cưng, đừng quên cuộc hẹn ngày mai nha (3)”

Nhìn thấy avatar trước mắt nhanh chóng xám xịt, trong lòng Chu Dân tựa như có ngàn con thảo nê mã gào thét chạy qua. Tên này, chẳng lẽ hẳn chờ mình login là để đặc biệt đến nói một câu trêu người làm mình tò mò ư, thể loại người gì thể này!

Đêm hôm ấy, cậu lại mơ một giấc mơ rất quái dị, có một người cứ ở bên tai cậu hát “Không nói cho cưng biết đó, cứ không nói cho cưng biết đó(1)”, mà còn đọc một bài đầy hát đi hát lại cả buổi.

(1): Sau khi hỏi anh Google các kiểu thì tui xác định câu này nằm trong (cụ thể là cuối) bài “Tôi là chú rồng nhỏ” OST của phim Tiểu Long Nhân 1992. Phải nói là lặp đi lặp lại bài này nghe đúng là creepy thật =))))))

6. Chương 6

Ngày hôm sau, như dự đoán cậu lại đến muộn. Cậu vốn định thừa dịp mọi người không chú ý mà âm thầm đi vào phòng làm việc, sau đó giả vờ như là mình đã đến đây từ sớm.

Kết quả vừa mới vào tới cửa, phía sau đã có người vỗ vai cậu một cái. Cậu quay đầu lại nhìn. Thần linh hồi, là núi băng.

Thế là, trong ánh mắt không lấy gì làm lạ của mọi người, cậu lại một lần nữa theo sếp vào văn phòng.

Quái lạ, cái ngọn núi băng này hôm nay sao lại đến sớm vậy chứ, có điều tâm tình anh ta xem ra không tệ. Oh no tui nhất định là hoa mắt rồi, núi băng cmn đang nhếch nhếch khóe miệng kia.

Chu Dân một bên len lén quan sát nét mặt của sếp, một bên lơ đãng cứ máy móc đáp “Vâng” chứ thực ra một câu cũng không chui lọt tai.

“Vậy cứ như thế đi, vất vả cho cậu rồi.”

“Vâng. Hà? Vất vả cái gì ạ”

“Vừa rồi chẳng phải cậu bảo tối nay rảnh sao. Vậy thì ở lại tăng ca đi”

“Cái gì, tối nay?”

“Cậu có việc?”

“Không có không có. Tôi ra ngoài đây ạ”

Đùa chứ có cho cậu trăm lá gan cậu cũng không dám từ chối núi băng đâu. Nhưng mà tối hôm nay lại có cái buổi làm rõ gì gì đó trên YY, nếu cậu không đến thì chẳng biết thẳng chả kia lại nói linh ta linh tính gì nữa.

Quên đi, so với danh tiếng trên Internet thì cái mạng nhỏ ở trong hiện thực vẫn là quan trọng hơn. Cậu nghỉ ngơi một chút, tốt nhất vẫn nên yên tâm ngồi tăng ca thôi.

Giờ ăn cơm trưa, cậu giả vờ vô ý hỏi cô đồng nghiệp tiến triển mới nhất của cặp đôi nọ, chủ yếu là muốn moi xem rốt cuộc tối hôm qua tên kia đã nói cái gì ở trên YY rồi. Kết quả mặt đồng nghiệp mờ mịt đáp lại chẳng có gì hết á, cả hai đương sự đều chưa ra mặt.

Chu Dận nghe xong suýt chút nữa đã bẻ gãy đôi đũa duy nhất trên tay. Thằng chả kia dám đùa giỡn cậu cơ đấy, hại cậu cả một buổi tối ngủ không ngon giấc, thật là khó ưa quá rồi.

Buổi chiều lúc làm việc, cậu lại lén lút lên QQ, phát hiện tên nào đó cũng đang onl bèn ấn BUZZ gọi hắn.

“Cục cưng, sao vậy em”

“Tối nay tôi không lên YY đâu. Có việc”

“Cục cưng, em nhớ lòng để một mình anh đối diện với áp lực của quần chúng vậy ư?”

“Áp lực em gái anh, đừng nói giống như hai chúng ta đã làm chuyện gì đấy!”

“Được rồi cục cưng. Em có chuyện gì còn quan trọng hơn buổi hẹn hò của đôi mình vậy”

“Tăng ca... Tạm thời là thế, không biết núi băng lại lên cơn điên gì”

Gửi xong thì người bên kia đột nhiên im bật, Chu Dận không kiên nhẫn ấn thêm cái BUZZ nữa.

“Anh biết rồi. Tối nay gặp em nha cục cưng~”

Tui ghét, rốt cuộc tên này có để lời của mình vào trong tai không vậy, đã nói là không đến được rồi mà.

7. Chương 7

Tối đến, các đồng nghiệp bắt đầu lục tục tan ca ra về. Toàn bộ công ty thoáng chốc chỉ còn lại hai người là cậu với núi băng.

Mất thấy thời gian đã hơn bảy giờ rồi mà trên bàn vẫn còn một xấp tài liệu chưa đánh máy, cứ tiếp tục thế này có mà đánh tới sáng mai cũng chưa xong mất.

Bực mình hơn chính là, cậu ở đây liều mạng đánh đánh, núi băng lại ngồi trong văn phòng đeo tai nghe chơi máy vi tính, cũng không biết đang làm cái quái gì, nói không chừng là xem phim ngắm gái(1).

Thật là càng nghĩ càng thấy thê lương, bụng cậu cũng sôi lên sùng sục rồi. Một lúc sau, cửa văn phòng bật mở, sếp núi băng tay cầm một hộp xốp đi ra, vừa nói với cậu “Hôm nay tới đây thôi, cậu về nhà đi” vừa đưa hộp xốp cho cậu.

Trong lòng Chu Dận vô cùng kinh hoàng, lương tâm của ngọn núi băng này tìm được đường về rồi ư, chịu tha cho cậu một lần. Còn hộp xốp này, nếu cậu không làm thì là đựng cơm nhĩ. Minh trước kia đúng là trách oan anh ta rồi, ảnh là người tốt mờ, còn đặt cơm tối cho mình nữa.

Đương lúc cậu chìm vào dòng suy nghĩ tự trách và hổ thẹn của bản thân thì núi băng lại nói thêm một câu, cậu giúp tôi mang túi rác này ra ngoài vứt đi.

Nà nì, thế hóa ra đây không phải cho tui á. Mợ nó, tui lúc nãy cảm động cái quần què, đúng là tự mình đa tình. Núi băng quả nhiên vẫn chỉ là núi băng, hừ, méo có nhân tính.

Thâm tâm Chu Dận lại thâm mắng chửi sếp thêm lần nữa, thiện cảm trước kia nháy mắt bay mất tăm hơi. Trên đường về nhà, chẳng hiểu sao cậu cứ cảm thấy lòng mình mất mát thế nào đó, nhưng lại không nói được là vì sao.

Về đến nhà đã là gần tám rưỡi, cậu lên YY rồi vào kênh của tên nào đó, kinh ngạc phát hiện ra có tận hơn 7000 người ở trống, trên khung comment thì đang điên cuồng trượt, đều là mấy từ như “chơi gay”, “công thụ”.

Người trên mạch nhanh chóng phát hiện ra cậu, trực tiếp nói một câu “Cục cưng à, em đến rồi”.

Quần chúng lại càng comment điên cuồng hơn. Chu Dận lên mạch, cất tiếng chào mọi người, sau đó hỏi đang nói đến đâu rồi.

Người trên mạch cười một cách vô cùng đen tối, đáp rằng trước khi em tới bọn anh đang thảo luận về thuộc tính của em.

“Thuộc tính gì cơ?” Chu Dận đầu óc mơ hồ.

“Bọn họ đều nói em là thụ. Nên sau đó anh mới giải thích với họ, tuy rằng giọng của em rất thụ nhưng thực ra không hề thụ chút nào.” Tên nào đó ý tứ sâu xa nói.

“Nhảm nhí, tui vốn không phải thụ!”

Năm giây sau.

“Không đúng! Tui đâu phải là gay, sao phải phân công thụ cái gì chứ” Chu Dận gào to, suýt chút nữa đã bị tên xảo quệt này cho vào tròng rồi.

“Được rồi cục cưng, em nói không phải thì là không phải. Đúng rồi, vừa nãy có rất nhiều người hỏi chúng ta quen nhau như thế nào đấy” Nhân lúc Chu Dận còn chưa hoàn toàn xù lông, tên nào đó rất thông minh mà đổi đề tài nói chuyện.

“Anh nói thế nào” Chu Dận bỗng nhiên có dự cảm chẳng lành.

(1): Nguyên văn là “ ” (hữu sắc tiểu điện ảnh), tui tra nát cái baidu cũng không tìm được rốt cuộc nó là gì. Đa số đều hướng về nghĩa “phim màu” nhưng tui thấy không hợp lý lắm. “Sắc” còn có nghĩa là sắc đẹp nên tui cứ chém đại là “xem phim ngắm gái”. (Thực ra thì tui cứ có cảm giác từ này ám chỉ phim heo:v)

8. Chương 8

“Anh tất nhiên là ăn ngay nói thật. Đúng rồi cục cưng, em muốn nghe phiên bản nào đây?”

“Tui... Tui phắc! Nói ngắn gọn, phiên bản đơn giản nhất!”

“Ừm~ Anh nhớ đó là một buổi tối [beep], anh với em [beep] 419, sau đó anh [beep] em, tiếp đến em liền [beep] anh, mãi đến tận bây giờ anh còn khó mà quên [beep] của em. Ừm, là vậy đó. Vừa lòng không cục cưng~”

“Anh, sao, không, đi, chết, đề! Đừng lược chữ bấy bạ! Biết dùng hiệu ứng âm thanh thì ghê gớm lắm sao!” Chu Dận thật là khóc không ra nước mắt, một chuyện vốn rất bình thường sao vào miệng hắn lại biến thành như vậy, quần chúng không hiểu lắm mới là lạ.

Quả nhiên, trên khung comment đã bị câu “Chúc hai người hạnh phúc!!!!” khủng bố.

Hai phút trôi qua, tên kia mới chậm rãi mở miệng, dùng giọng điệu cực kỳ vô tội nói:

“Ôi, mọi người nghĩ đi đâu vậy. Thực ra bản hoàn chỉnh là thế này, đó là một buổi tối mây đen gió lớn, tui với cục cưng gặp nhau ở phòng 419, sau đó tui bảo cậu ấy hát một bài đi, tiếp đến cậu ấy liền hát cho tui nghe một bài, mãi đến tận bây giờ tui còn khó mà quên giọng hát của cậu ấy. Là vậy đó, em nói đúng không cục cưng~”

“.....” Phắc, tên này chắc chắn là cố tình, nói thế từ sớm không phải tốt rồi sao. Hiểu biết của Chu Dận với tính cách xấu xa của tên nào đó lại tăng thêm một tầng lầu.

“Mọi người đừng nghe hắn nói, thực ra hai chúng tôi chỉ vừa mới quen biết nhau thôi, thật đấy, đây mới là lần thứ hai chúng tôi liên mạch.” Nhìn thấy phần lớn quần chúng còn đang trong trạng thái bán tín bán nghi, Chu Dận liền vội vàng giải thích. Cậu vẫn chưa quên mục đích chính của cái hoạt động ngày hôm nay là làm rõ lời đồn đầu.

“Ừm, tôi có thể chứng minh. Tôi với cục cưng quả thực là mới quen biết nhau. Bạn bè mới quen, mới quen.” Tên nào đó lại không nhanh không chậm mà bổ sung thêm một câu, còn đặc biệt nhấn mạnh hai chữ cuối cùng.

Trực giác của Chu Dận cho biết tên kia tuyệt đối không tốt bụng như thế đâu, sau đó cậu thầm đọc đi đọc lại câu nói vừa rồi của hắn, cảm thấy có chút là lạ. Mới quen, anal sex(2). Mợ kiếp nó chó!

Quần chúng cũng phản ứng lại rất nhanh, trong nháy mắt trên màn hình toàn là cái từ không của đồng nào đó. Mặt Chu Dận từ trắng chuyển sang đỏ, rồi lại từ đỏ biến thành đen, trong lòng cảm hận chữ tên nào đó đến sml.

Lần này thực sự có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch được. Cậu đột nhiên có một loại thôi thúc gọi là bình đã nứt cần chỉ giữ gìn.

Quãng thời gian tiếp theo ngược lại cũng không tệ nhạt, hai người kiên trì bền bỉ tiến hành công cuộc trêu chọc rồi lại phản pháo, trên khung comment là đủ loại gào khóc thảm thiết cùng huyết vũ tinh phong.

Thoáng cái đã đến mười một giờ, cũng cận kề với thời gian kết thúc. Quần chúng mãnh liệt đề nghị hai người song ca một bài. Cái gì mà Hôm nay em phải gả cho anh, Đêm trăng tròn hoa đẹp, Tình yêu Hiroshima, Mái nhà...

Chu Dận nhìn trên khung comment chỉ chít chì chít là tên bài hát, tựa hồ cảm thấy khỏe mắt mình giật một cái.

(2): Cái này bạn công chơi chữ, mới quen là cương giao () đồng âm với gang giao () nghĩa là... ờ ừm mọi người biết rồi đấy (/ / ● / / ● / /) /

9. Chương 9

Một lát sau, cậu nhận được chat mật của tên nào đó.

“Cục cưng à, làm sao giờ”

“Cái zê, muốn hát thì anh tự đi mà hát”

“Cục cưng, đây rất có thể là lần cuối cùng đôi mình liên mạch đó.”

“.....”

“Thực sự đến yêu cầu nhỏ nhỏ này em cũng không đồng ý được ư”

“.....”

“Thôi vậy, tương cứu trong lúc hoạn nạn không bằng ở chốn YY lãng quên nhau đi(1).”

“... Hát bài gì?”

“Hôm nay em phải gả cho anh~”

“Ồ kê, anh hát giọng nữ”

“Được thôi cục cưng, vì em hát giọng nữ có tính là gì đâu, cho dù em muốn anh nằm xuống để em công cũng được a”

“Cút”

Bài hát hạ màn này khiến tiết gà của quần chúng vây xem xộc lên cao nhất, đến tận khi hai đương sự đều đã rời khỏi phòng, quần chúng vẫn chưa đủ thỏa mãn mà tiếp tục thảo luận.

Giọng hát của hai người hợp nhau đến kỳ lạ, bộ dạng cô dâu nhỏ lúc tên kia hát giọng nữ cũng khiến Chu Dận xả bớt được cơn giận.

Thế nhưng khi tên kia thâm tình hát ra câu “Cục cưng in the house”, cậu có cảm giác tim mình như đập nhanh một nhịp. Cuối cùng, đoạn người kia trịnh trọng nói “YES, I DO”, cậu lại cảm giác hô hấp của mình ngừng lại trong chốc lát.

Cái loại cảm giác khó hiểu này là sao vậy trời. Cậu bỗng phát hiện mình không dám nghĩ cho rõ chuyện này.

Lên QQ, tên kia lại ngay lập tức gửi một tin nhắn đến.

“Cục cưng à, em đến rồi”

“Ồ”

“Cục cưng, biểu hiện tối nay của em tuyệt lắm.”

“Ồ”

“Cục cưng, em làm sao vậy, đừng dọa anh”

“Hửm?”

“Không phải bình thường em đều đáp lại thế này ‘.....’ sao, ngày hôm nay như vậy làm anh không quen lắm, có phải bị hack tài khoản rồi không”

“Hack em gái anh!!!”

“Ahj hj, đây mới đúng là em chứ”

“Sẽ không phải lần cuối cùng.”

“Lần cuối cùng gì cơ?”

“Quên đi, không có gì.”

“Anh hiểu rồi. Cục cưng à. Anh rất vui.”

“.....”

“Cục cưng, em xấu hổ nha.”

“.....”

“Cục cưng, đừng bơ anh mờ”

“Cút. Ông out đây.”

“Ngủ ngon, cục cưng”

Chu Dận nhìn tin nhắn cuối cùng hiện trên màn hình, đột nhiên cảm thấy, những thứ vớ vẩn kia nghĩ rõ ràng làm gì chứ, như vậy không phải rất tốt rồi sao.

(1): Chế lại từ câu “tương nhu dĩ mật, bất nhược tương vong vu giang hồ” của Trang Tử, thay chữ “giang hồ” bằng “YY”. Theo tui hiểu thì đại ý bạn công đang tỏ vẻ đáng thương kích đều: “Thực ra anh biết tình nghĩa đôi ta chẳng là gì đối với em đúng hông~ Em chỉ ước gì chưa từng gặp anh thôi T^T”

10. Chương 10

Ngày hôm sau đi làm, cậu đã được mở mang hết sức về bản lĩnh bà tám của cô đồng nghiệp.

Quá trình gặp gỡ rất mực bình thường của hai người, từ miệng cô đồng nghiệp liền biến thành “Cô nam quả nam ở cùng một phòng củi khô bốc lửa nhất kiến chung tình”. Tiết mực song ca rất mực bình thường của hai người, từ miệng cô liền biến thành “Phu xướng phụ tùy tình ý miên man mắt đưa mày lại anh anh em em”.

Nếu như cô biết một trong hai đương sự đang ở ngay trước mặt mình, không biết còn có thể mặt mày hớn hở mà nói vậy không. Chu Dận có chút bất đắc dĩ nghĩ.

So với mấy chuyện này cái càng làm cậu thấy chết nhất chính là, cậu phát hiện mình không có cảm giác gì với mấy từ chơi gay công thụ gì đó, cũng không có thôi thúc muốn phản bác lại. Á, nhất định là nghe nhiều quá nên chai lì rồi. Cậu cứ tự an ủi bản thân như vậy đó.

Xế chiều, Chu Dân mang tài liệu đã nhọc nhằn khổ sở đánh máy thật tốt vào văn phòng đưa cho sếp. Núi băng để xấp tài liệu sang một bên, sau đó nhìn chằm chằm cậu hồi lâu.

Chu Dân bị anh nhìn đến hoảng cả lòng, nghĩ nghĩ hôm nay cậu thứ nhất không đến muộn thứ hai không làm chuyện không liên quan đến công tác, sao vẫn đưng trúng nòng súng vậy.

Được một lúc, núi băng mới mở miệng hỏi “Cậu thấy tôi rất giống núi băng sao?”, vẫn là ngữ điệu khô khan ấy nhưng dường như có thêm chút tủi thân?

Không đúng, nhất định là tai mình có vấn đề rồi. Nhưng mà người trước mặt lại hỏi rất nghiêm túc, không giống đang nói đùa chút nào. Chết tiệt, rốt cuộc là tên mất dạy nào để lộ biệt danh núi băng cậu ngầm gọi ra vậy, cậu mà biết thì chắc chắn sẽ % #* @ giết chết nó.

Do dự mãi, cậu vẫn quyết định bất chấp nguy hiểm đến tính mạng mà gạt đầu, nhưng sau đó lại chân chó bổ sung thêm:

“Dĩ nhiên, tôi biết đây chỉ là bề ngoài thôi. Nội tâm của Hoắc tổng ngài nhất định là vô cùng bình thường, á nhầm, vô cùng rực rỡ tựa ánh mặt trời. Ngài đối với thứ mà mình ưa thích nhất định có sự nhiệt tình cùng cố chấp của riêng bản thân. Bọn họ không hiểu cũng không sao, tôi có thể sâu sắc cảm nhận được sự ầm ập tỏa ra từ người ngài.”

Chu Dân vừa nói đã cảm thấy dạ dày mình quặn hết cả lên, mợ nó còn có thể chân chó hơn được không. Nhưng núi băng nhìn kiểu gì cũng là đang dăm chiêu suy nghĩ, dường như rất hưởng thụ.

Ông trời thương cho tui a, hiện tại cuối cùng cũng biết không có văn hóa đáng sợ biết bao nhiêu. Tính từ hình dung nên nói đều đã nói hết rồi, vậy mà núi băng vẫn chưa có ý cho cậu dừng lại chút nào.

Nếu như tên kia mà ở đây thì tốt rồi, dựa vào trình độ mặt dày của hắn, phỏng chừng không có gì là không nói được. Xi tốp, sao dạo gần đây mình cứ nghĩ đến hắn hoài vậy.

11. Chương 11

Đợi đến khi Chu Dân đã không biết xấu hổ mà nói “Ngài đối xử với cấp dưới tựa như ngày xuân ầm ập, với công tác lại như trưa hè cháy bỏng nhiệt huyết, với hành vi ăn bơ làm biếng thì như gió thu cuốn sạch lá vàng(1)...”, núi băng cuối cùng cũng mở lòng từ bi nói tiếng “Được rồi”.

Chu Dân như được đại xá mà thở phào nhẹ nhõm, lén nhòm sắc mặt núi băng cũng chẳng thấy anh ta có vẻ không vui, bèn đánh bạo nói một câu “Hoắc tổng, tôi xin phép ra ngoài trước”. Chỉ nghe sau lưng truyền đến tiếng nói rầu rĩ “Nhớ kỹ lời của cậu đấy”, dọa cậu lúc mở cửa tay run cầm cập mất một hồi.

Cứu tui với, thà thẳng tay trừ luôn tiền lương của cậu còn hơn là phải chịu đựng cái trò tổn hại tâm lý này. Chỉ cậu mới biết, mỗi lần nói chuyện cùng núi băng nhịp tim của cậu đập nhanh đến mức nào, quả thực có thể dùng tên của một bộ phim để hình dung, Tốc độ sinh tử(2). Nhất định là do khí thế của núi băng quá áp bức rồi TAT

Để đề phòng tình huống tương tự ngày hôm nay xảy ra lần nữa, cậu quyết định đi kiểm thẳng cha kia để học hỏi kinh nghiệm, phải làm thế nào mới có thể mặt không đỏ tim không đập nói ra cả đồng lời buồn nôn.

Buổi tối, trên QQ.

“Này, onl thì hú cái”

“Cục cưng à, từ năm chữ ngắn ngủi này anh có thể cảm nhận được tình yêu thương tha thiết em dành cho anh, em thật là tặng anh một niềm vui bất ngờ rồi”

Chu Dân đen mặt nghĩ, quả nhiên không hỏi sai người.

“Sao vậy, cục cưng, em nhớ anh rồi sao hay là nhớ anh rồi à hoặc là nhớ anh rồi vậy”

“Nhớ em gái anh!”

“Anh không có em gái, có thể thay bằng anh trai không?”

“Cút. Hỏi anh chính sự”

“Em nói đi cục cưng, anh nhất định tri vô bất ngôn ngôn vô bất tấn tấn tâm tấn lực lực cầu mãn túc(3) toàn bộ yêu cầu của em~”

“Anh làm thế nào có thể nói với một người đàn ông nhiều lời buồn nôn như thế vậy”

Hai phút trôi qua, đầu bên kia vẫn không có động tĩnh gì.

“Ê...”

“55555555 Cục cưng à, em thật là độc ác. Em không thích anh thì bỏ đi, vậy mà còn ở trước mặt anh nhắc đến thằng khác. Em quang minh chính đại nhắc đến cũng bỏ đi, vậy mà còn muốn đi rù quyến người ta 55555555 Cục cưng à sao em lại tàn nhẫn như vậy”

“Đệt, ai nói tôi không thích anh”

“Cục cưng thì ra em...”

“Chết, nói sai rồi, ai nói tôi muốn đi quyến rũ thằng khác”

Lời này thế nào lại có cảm giác thật . Chu Dân nghĩ nghĩ, bổ sung thêm vào.

“Là sếp của tôi. Đạo này anh ta đang lên cơn, tôi phải đi học vài câu ngon ngọt, về chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.”

(1): Ý chỉ một sức mạnh to lớn nhanh chóng và dễ dàng tiêu diệt những thành phần hủ bại, thối nát

(2): Phim Speed 1994 của Mỹ

(3): Tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tấn: biết gì đều sẽ nói hết ra; Tấn tâm tấn lực, lực cầu mãn túc: tận tâm tận lực cố gắng thỏa mãn

12. Chương 12

“Sếp của em?”

“Ừ, là cái ngọn núi băng kia, cảm giác gần đây cứ bị anh ta nhìn chăm chăm.”

“Đúng không vậy. Sếp của em là người ra sao?”

“Băng sơn, mặt than, vô vị, mưu mô, u ám, không biết trong não đang nghĩ cái quần gì, còn thích đi trừ bậy trừ bạ lương của người khác...”

“Ặc, tệ như vậy?”

“Ừa”

“Không có ưu điểm gì sao?”

“Nói đi cũng phải nói lại, thực ra dáng dấp núi băng trông cũng ngon ăn lắm, là loại chào mời các em gái mê zai thích. Nhưng mà đàn ông có mỗi vẻ ngoài đẹp thôi cũng vô dụng”

“Anh thấy rằng, chắc chắn là em chưa hiểu rõ sếp của mình thôi, nếu như em tìm hiểu chuyên sâu một chút, không chừng lại phát hiện ra anh ta là người rất dễ ở chung.”

“Đờ mờ, anh nghĩ tôi chán sống rồi sao, còn nữa bảo tôi một thằng con trai lại đi chủ động gần gũi với một thằng khác, tôi không phải là biến thái đâu.”

“Cực cưng à, sao anh lại chịu để em đi gần gũi với thằng khác chứ. Anh muốn nói là, em nên gạt bỏ thành kiến sang một bên, đi làm quen với sếp của em một lần nữa. Vả lại nếu hai người có quan hệ tốt, anh ta sao lại không ngại khi trừ lương của em”

“Cũng đúng. Nhưng cứ sán tới như vậy cảm giác tôi xun xoe sao á”

Giống y như bồ nhí bán thân cầu tài vậy... Chu Dân bị ý nghĩ của chính mình dọa cho phát tởm, vẫn là không nói ra miệng.

“Không đâu a, em nghĩ xem nếu sếp của em để ý em như vậy, chứng tỏ trong lòng anh ta đã coi em là bạn bè rồi. Em cũng nên có qua có lại, quan tâm anh ta tý đi, phát triển một mối quan hệ cấp trên cấp dưới trong sáng mà thôi, em nghĩ đi đâu vậy”

“Đù, anh không cần sĩ nhục từ ‘trong sáng’ đâu. Tôi hiểu rồi, out đây”

“Cực cưng à, em thật không có lương tâm. Anh đây nhọc nhằn khổ sở vì em bày mưu tính kế, nói đến miệng khát lưỡi khô dục hỏa khó nhin, vậy mà em ngay cả câu chúc ngủ ngon cũng không nói được.”

“... Ngủ ngon” Đối với trình mặt dày của tên nào đó, Chu Dân thực sự là bó tay toàn tập. Giờ cho dù trong lời hấn nói có lẫn lộn từ ngữ kỳ quái gì, cậu cũng hoàn toàn không có ý muốn phản bác lại, chẳng biết là quen rồi hay là mất mẹ nó cảm giác luôn rồi.

“Cực cưng, hôn cái nào, ngủ ngon nha”

Cẩn thận ngẫm lại, thực ra hấn nói cũng rất có lý, núi băng ở công ty vẫn luôn là cái dạng không nóng không lạnh, cũng chẳng thấy anh ta thân thiết gì nhiều với người khác, không biết chừng trong lòng anh thực sự rất cô đơn a. Hơn nữa nhìn anh ta mỗi ngày đều gọi thức ăn bên ngoài, không xuống căn tin ăn, nhất định là do không tìm được người đi cùng. Thôi vậy, mình đành làm người tốt một lần đi.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gian-tinh-den-tu-mot-doan-ghi-am>